

به نام خدا

اختلال دو قطبی رویکرد درمانی خانواده محور

ویراست دوم

دیوید جی. میکلو ویتز

ترجمه:

دکتر مریم صف آرا
(عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا(س))
ابوالفضل بهرامی
زینب بهرامی

سرشناسه: میکلوویتس، دیوید جی، ۱۹۵۷ - م.
عنوان و نام پدیدآور: اختلال دوقطبی رویکرد درمانی خانواده محور/ دیوید جی
میکلوویتز؛ ترجمه مریم صفار آبوالفضل بهرامی زینب بهرامی.
مشخصات نشر: تهران: دانشگاه الزهرا(س)، انتشارات، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری: شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۴-۰۵-۹
و ضمیم فهرست نویسی: فیبا
پاداشرت: عنوان اصلی: Bipolar disorder: a family-focused treatment approach, 2nd ed, c2008.

موضوع: روان پریشی شدایی - درمان
موضوع: Manic-depressive illness - Treatment
موضوع: مشاوره خانواده Family counseling
شناسه افزوده: مصطفی آراء، مریم، ۱۳۵۵ -، مترجم
شناسه افزوده: بهرامی، ابوالفضل، ۱۳۶۴ -، مترجم
شناسه افزوده: بهرامی، زینب، ۱۳۶۶ -، مترجم
شناسه افزوده: دانشگاه الزهرا Alzahra University
ردیفندی کنگره: ۱۳۹۶/۰۹/۶۱۶/۸۹۵۰۶
ردیفندی دیوبی: ۵۲۳۳۶۸۱
شماره کتابشناسی ملی:

اختلال دوقطبی

رویکرد درمانی خانواده محور

دیوید جی. میکلوویتز

ترجمه:

دکتر مریم صفات آرا
(عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا(س))
ابوالفضل بهرامی
زینب بهرامی

ناشر:

انتشارات دانشگاه الزهرا(س)

طراحی صفحات:

کارگاه گرافیک فرگاهی

نوبت چاپ: یکم، ۱۳۹۷

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۴-۰۵-۹

قیمت: ۴۵۰۰۰ تومان

مراکز پخش:

ونک، دانشگاه الزهرا(س) تلفن: ۸۸۰۴۸۹۳۳-۸۵۶۹۲۷۶۹

بلوار کشاورز، بیش ۱۶ آندر، انتشارات دانشگاه الزهرا(س)

ویگاه فروش اینترنتی: <http://research.alzahra.ac.ir>

کلیه حقوق برای دانشگاه الزهرا(س) محفوظ است.

بە گثرت سبز بستگى
حضرت آرام و قرار
بە مهدى (عج)

فهرست مطالب

۱	درباره نویسنده
۳	پیشگفتار
۱۱	بخش اول. اختلال دوقطبی و خانواده پیش زمینه تحقیقی و بالینی
۱۳	فصل اول. اختلال دوقطبی چرا درمان خانوادگی؟
۱۷	اختلال دوقطبی بر چه اساس یک مشکل خانوادگی محسوب می شود؟
۱۹	چرا درمان خانواده محور
۲۰	شش هدف درمان خانواده محور
۲۷	فرضیات و ساختار اصلی درمان خانواده محور
۲۹	آیا درمان خانواده محور مفید است؟

۳۶	سازمان‌بندی این کتاب
۳۷	این کتاب برای چه کسانی نوشته شده است؟
۳۸	چند جمله در مورد واژگان
۴۱	فصل دوم.
ماهیت اختلال دوقطبی و اثر آن بر خانواده	
۴۳	بازبینی فصل
۴۵	اختلال دوقطبی چیست؟
۵۰	اثر این اختلال بر اعضای خانواده
۵۲	توبوگرافی دوره‌های افسردگی و مانیا
۵۷	نقش خانواده در تشخیص افتراقی
۵۹	دوره‌های مختلف زندگی اختلال دوقطبی
۶۳	پیش‌نیازهای رشدی برای اختلال دوقطبی
۷۲	رابطه بین درمان دارویی و درمان خانواده محور
۸۰	توضیحات پایانی
۸۳	فصل سوم.
فاکتورهای خانوادگی و اجتماعی در دوره اختلال دوقطبی	
۸۵	مرور فصل
۸۶	مدل آسیب‌پذیری-تنش
۸۸	عوامل محیطی خانواده در اختلال دوقطبی
۱۰۱	تنش رویدادهای زندگی
۱۰۵	مدل بازیابی شده آسیب‌پذیری-تنش
۱۰۷	توضیحات پایانی
۱۰۹	بخش دوم.
اجرای درمان خانواده محور	
۱۱۱	فصل چهارم.
برنامه‌ریزی برای اولین مواجهه	
۱۱۴	مرور فصل

۱۱۴	درمان خانواده محور برای چه کسانی مناسب است؟
۱۱۸	سازوکارهای درمان خانواده محور
۱۲۲	شروع کار؛ تماس‌های اولیه
۱۳۴	توضیحات پایانی
۱۳۵	فصل پنجم. ارزیابی عملکردی
۱۳۷	بازبینی فصل
۱۳۸	ارزیابی سابقه اختلال بیمار
۱۴۸	ارزیابی تعاملات خانوادگی
۱۵۴	توضیحات پایانی
۱۵۷	فصل ششم. آموزش روان‌شناختی خانواده
۱۵۹	مروری بر برنامه آموزش روان‌شناختی
۱۶۱	چند کلمه در مورد واژه‌ها
۱۶۱	موقعیت درمانگری
۱۶۳	«آماده‌کردن صحنه» برای برنامه آموزش روان‌شناختی
۱۶۴	معرفی برنامه درمانی
۱۷۳	ارائه مطالب آموزشی: بازبینی دوره شاخص بیماری
۱۷۹	علائم منتهی به دوره حاد
۱۸۳	حوادث منتهی به دوره: بررسی رخدادهای زندگی
۱۹۰	بحث در مورد تجربه بستره شدن در بیمارستان
۱۹۵	مسیر مورد انتظار برای اختلال دوقطبی
۱۹۷	توضیحات پایانی
۱۹۹	فصل هفتم. آموزش روان‌شناختی خانواده
۲۰۱	بازبینی فصل
۲۰۱	سبب‌شناسی اختلال دوقطبی
۲۱۹	درمان اختلال در مدل آسیب‌پذیری-تنش

۲۲۹	خانواده چگونه می‌توانند کمک کنند
۲۳۵	مدیریت شخصی اختلال دوقطبی
۲۳۸	تمرین بازگشت دوباره اختلال
۲۴۴	بررسی سؤالات پاسخ‌داده نشده
۲۴۵	توضیحات پایانی

۲۴۷	فصل هشتم. آموزش روان‌شناختی به خانواده
۲۵۰	بازبینی فصل
۲۵۲	تظاهر انکار و مقاومت
۲۵۴	پیش‌بینی و به‌کنترل درآوردن انکار و مقاومت
۲۵۹	معنای اختلال دوقطبی در بستر خانواده
۲۶۷	ادراکات مختلف از اختلال: منبعی برای اختلاف خانوادگی
۲۸۵	ننگ و بدنامی اختلال دوقطبی در جامعه بزرگتر
۲۸۸	عدم تبعیت دارویی: مدیریت آن در بستر خانواده
۳۰۵	توضیحات پایانی

۳۰۷	فصل نهم. تمرین ارتقای ارتباط
۳۰۹	بازبینی فصل
۳۱۱	اهداف آموزش ارتقای ارتباط
۳۱۲	چرا باید تمرینات ارتباطی در این نقطه از درمان ارائه شوند؟
۳۱۴	آموزش ارتقای ارتباط: شروع کار
۳۱۹	آموزش چهار مهارت اصلی ارتباط
۳۴۲	توضیحات پایانی

۳۴۳	فصل دهم. آموزش ارتقای ارتباط
۳۴۶	بازبینی فصل
۳۴۷	مدیریت بالینی تمرینات ارتقای ارتباط
۳۵۱	مشکلات مربوط به تعمیم دادن مهارت‌ها

استفاده از آموزش ارتقای ارتباط برای پویایی‌های خانوادگی
توضیحات پایانی

فصل یازدهم.
رسیدگی به مشکلات خانوادگی

بازبینی فصل
حل مسئله: چرا در این مرحله از درمان؟
خانواده‌های بیماران دوقطبی، چه مشکلاتی دارند؟
اجرای حل مسئله
بررسی مقاومت
مسائل خانواده‌های بیماران دوقطبی: آیا راه حل‌های خوبی هم وجود دارد؟
توضیحات پایانی

فصل دوازدهم.
کنترل بحران‌ها در درمان خانواده محور

بازبینی فصل
کنترل بالینی جلسات مدیریت بحران
بازگشت دوباره مانیا و بستری شدن در بیمارستان
بازگشت دوره افسردگی
بحران خودکشی
سوء مصرف الکل و مواد مخدر
بحران‌های روان‌پزشکی دیگر
توضیحات پایانی

فصل سیزدهم.
خاتمه دادن

بازبینی فصل
پایان دادن به درمان خانواده محور: دو مثال
ساختار جلسات پایانی
بازبینی دوره درمان
پیش‌بینی مشکلات آتی

ارزیابی نیازهای درمانی آتی

برنامه ریزی برای ویزیت‌های پیگیری در آینده

توضیحات پایانی

۴۶۶

۴۷۴

۴۷۵

۴۷۷

۴۸۳

واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

منابع

دربارهٔ نویسنده

دکتر دیوید جی. میکلوویتز^۱، پروفسور روان‌شناسی و روان‌پزشکی در دانشگاه کلرادو در باولدر^۲، و محقق تحقیقات بالینی ارشد در بخش روان‌پزشکی دانشگاه آکسفورد است. وی دوران کارشناسی خود را در دانشگاه براندیس و دکتری فوق دکتری خود را در دانشگاه کالیفرنیا، لس‌آنجلس (UCLA)^۳ کامل کرده است. تحقیقات کنونی وی بر درمان‌های آموزش روان‌شناختی خانواده برای اختلال دوقطبی^۴ با منشأ کودکی متمرکز است.^۵

دکتر میکلوویتز، جایزهٔ پایان‌نامهٔ جوزف جنجری^۶ را از UCLA (۱۹۸۶)، جایزهٔ محقق جوان از کنگرهٔ بین‌المللی برای تحقیقات شیزوفرنی (۱۹۸۷) و اتحاد ملی^۷ برای تحقیق

1. DAVID J. MIKLOWITZ, PhD
2. University of Colorado at Boulder
3. University of California, Los Angeles
4. Bipolar disorder
5. Joseph Gengerelli Dissertation Award
6. National Alliance

روی شیزوفرنی و افسردگی (NARSAD; 1987)، جایزه استاد محقق از دانشگاه کلرادو (۱۹۹۸) و جایزه محقق برتر از NARSAD (۲۰۰۱) دریافت کرده است. همین اواخر وی جایزه موگنزا سکوو^۱ را از جامعه بین‌المللی برای تحقیقات روی اختلالات دوقطبی، و مدرسی مونیکا فوکز^۲، را از دانشگاه آکسفورد دریافت کرد. همچنین مؤسسه ملی سلامت روانی، تأمین بودجهٔ جان دی. و کاترینتی. مک آرتورو^۳، تأمین بودجهٔ رابت ساترلند^۴، و بودجهٔ دنی آلبرت^۵ بودجه‌ای برای تحقیقاتش به وی اعطا کرد.

دکتر میکلوویتز، بیش از ۱۸۰ مقالهٔ تحقیقی و فصل‌هایی از کتاب‌های مختلف درمورد اختلال دوقطبی و شیزوفرنی، و چهار کتاب دیگر را نوشته و منتشر کرده که به این شرح است: «راهنمای بقا در اختلال دوقطبی: آنچه لازم است شما و خانواده‌تان بدانید»^۶، کتاب پروفوشن، «نوجوان دوقطبی: آنچه می‌توانید برای کمک به فرزند خود و خانواده‌تان انجام دهید»^۷ (به همراه الیزابت ال. جورج^۸). اولین ویراست «اختلال دوقطبی: درمان خانواده محور»^۹ وی، جایزهٔ نشریات تحقیقی ممتاز ۱۹۹۸ را از انجمن آمریکایی برای «ازدواج و درمان خانواده»^{۱۰} به خود اختصاص داد.

1. Mogens Schou Award
2. Monica Fooks lectureship
3. John D. and Catherine T. MacArthur Foundation
4. Robert Sutherland Foundation
5. Danny Alberts Foundation
6. Bipolar Disorder Survival Guide: What You and Your Family Need to Know
7. The Bipolar Teen: What You Can Do to Help Your Child and Your Family
8. Elizabeth L. George
9. Bipolar Disorder: A Family-Focused Treatment Approach
10. Marriage and Family Therapy

پیش‌گفتار

اختلال عاطفی دوقطبی، یک بیماری روان‌پزشکی فریبند، اما غم‌انگیز است. من به عنوان روان‌شناس بالینی و محقق، غالباً مبهوت شدت و فشاری می‌شوم که افراد مبتلا به این اختلال، در زندگی تجربه می‌کنند. خلاقیت، انرژی و کارهای هنرمندانه آن‌ها، در آثار مرتبط به خوبی ثبت شده است، اما در عین تحسین این قوتها می‌توان رنج شدیدی را هم که این افراد و خانواده‌هایشان بدان دچارند، حس کرد. حتی با وجود فواید داروهای تثبیت‌کنندهٔ خلق، افراد مبتلا به اختلال دوقطبی، درد شدیدی را غالباً به شکل روابط ازهم گسیختهٔ خانوادگی، مشکلات مالی یا امیدها و آرزوهای ازدست‌رفته تجربه می‌کنند. روشن است که درمان اختلال دوقطبی باید فراتراز مراقبت دارویی باشد تا ابعاد خانوادگی و اجتماعی-میان‌فردی این بیماری را نیز دربر بگیرد.

در اوایل دهه ۱۹۸۰، زمانی که دانشجوی کارشناسی در دانشگاه کالیفرنیای لس‌آنجلس (UCLA) بودم و با همکاران و استاد فقیدم دکتر مایکل جی. گلدشتاین^۱ کار می‌کردم،

---

1. Michael J. Goldstein, PhD

علاقه‌ای ویژه به این بیماران و خانواده‌هایشان که با این اختلال سروکار داشتند، پیدا کردم. در ابتدا این علاقه صرفاً با هدف مقایسه مسائل آن‌ها با مسائل بیماران شیزوفرنی و خانواده‌هایشان بود. گلددشتاین، اولین کسی بود که کارآمدبودن آموزش روان‌شناختی کوتاه‌مدت، مداخله بحران محور خانوادگی را برای بیماران شیزوفرنی نشان داد و زمانی که من ابتدا پیشنهاد کردم فرایندهای خانوادگی و به شکل بالقوه، درمان خانوادگی را در یک اختلال روان‌پزشکی عمدی و عودکننده بررسی کنیم، وی با هیجان و علاقه برخورد کرد.

گاهی بهترین ایده‌های تحقیقی، به طور مستقیم از مشاهدات بالینی ما ایجاد می‌شوند. در حالی که یک گروه درمانی را برای بیماران دوقطبی مدیریت می‌کردم، حیرت‌زده بودم که این بیماران دائمًا می‌گفتند دوره‌های بیماری آن‌ها با دوره‌های اختلافات شدید خانوادگی همراه می‌شود، اما برای من و در آن زمان دیگران، روشن نبود که آیا ویژگی‌های محیط خانوادگی بیماران می‌تواند به گونه‌ای به علائم خلقی دوقطبی ارتباط یابد یا خیر، و آیا علائم بیمار و واکنش‌های خانوادگی، هردو با نوعی متغیر سوم، مانند آمادگی ژنتیکی مشترک برای اختلال عاطفی ایجاد می‌شوند یا خیر. ما مطالعه این پرسش‌ها را به صورت طولی آغاز کردیم: آیا کیفیت محیط خانوادگی، اگر ارتباط تصادفی با آغاز عودهای اختلال خلقی نداشته باشد، دست کم پیش‌بینی کننده آن‌ها می‌تواند باشد؟ مطالعه‌ای که در فصل ۱ توضیح داده می‌شود، این فرضیه محوری را بررسی می‌کند.

ما حس کردیم گام بعدی که تا حدی براساس یافته‌های طولی و نیز آثار مشابهی بود که در حدود همان زمان پدیدار شده بود، طراحی و هدایت درمان برای خانواده‌ها و زوج‌هایی است که با اختلال دوقطبی درگیرند. زمانی که مطالعات خود را آغاز کردیم، درمان‌های اولیه برای اختلال دوقطبی، منحصرًا دارویی و در اکثر موارد محدود به لیتیوم کربنات یا کاربامازپین بود. اعتقاد چندانی به ارزش پیشگیرانه روان‌درمانی، به تنها یی یا در کنار داروهای استاندارد وجود نداشت.

من و مایکل گلددشتاین، این افتخار را داشتیم که با مرکز تحقیقات بالینی UCLA برای مطالعه شیزوفرنی^۱ همراه باشیم که این مرکز چهار سال هدایت مطالعات مربوط به نقش

درمان و آموزش روان‌شناختی خانواده رادرکنار درمان دارویی برای بیماران شیزوفرنی به عهده داشت. ما ساختاری را اتخاذ کردیم که به وسیلهٔ یکی از درمان‌های مرکز UCLA ارائه شده بود: مدیریت رفتاری خانواده برای شیزوفرنی. این مدل از چهار مؤلفه تشکیل شده بود: ارزیابی عملکرد خانواده در طول بسترسازی شدن بیمار برای سایکوزهای^۱ حاد و پس از آن، آموزش روان‌شناختی برای بیماران و خانواده‌ها در مورد شیزوفرنی، آموزش مهارت‌های ارتباطی و آموزش مهارت‌های حل مسئله.

ما دریافتیم که مدل درمان خانواده در شیزوفرنی، باید برای بیماران دوقطبی و خانواده‌های آن‌ها به صورت اساسی بازبینی شود. ابتدا به نظر می‌رسید بیماران دوقطبی در مقایسه با بیماران شیزوفرنی، به لحاظ گفتاری خودبیانگر، در عملکرد شغلی و اجتماعی، بالا، و برای بهره‌بردن از مداخلات روان‌شناختی کاوشی توانمند باشند. دوم، بیماران دوقطبی غالباً متأهل بودند و در ارتباط با این اختلال، مشکلات قابل توجهی در روابط خود داشتند. سوم، انکاردائی آن‌ها برای وجود این اختلال و مقاومت در مقابل پذیرش داروهای لازم، درکنار واکنش‌های عاطفی خانواده به این وضعیت بیماران، به عنوان ویژگی‌های کلیدی مشکلات جاری بیماران و خانواده‌شان در مقابل ما قد علم کرده بودند.

با تأمین بودجهٔ تحقیقاتی از مؤسسهٔ ملی سلامت ذهنی و اتحاد ملی برای تحقیقات روی شیزوفرنی و افسردگی، ما قادر بودیم تا فرایندهای خانوادگی همراه با اختلال دوقطبی را بیشتر بررسی کنیم و از طریق آزمایش‌های تجربی کنترل شده، مداخلهٔ آموزش روان‌شناختی جدیدی را ایجاد و تست کنیم که ما آن را درمان خانواده محور^۲ می‌نامیم. این درمان برای بیماران دوقطبی طراحی شده که اخیراً دورهٔ مانیا یا افسردگی داشته‌اند (یا بدون بسترسازی شدن در بیمارستان) و به زندگی در کنار اعضای خانواده، معمولاً والدین یا همسران بازگشته‌اند یا دوباره ارتباطی نزدیک با آن‌ها یافته‌اند.

اگرچه ما ساختار اصلی درمان خانوادگی فالون ولیبرمن را حفظ کردیم، هر واحد را به صورت

1. Psychosis
2. Family-focused treatment (FFT)

اساسی بازبینی کردیم تا مسائل، مقاومت‌ها و اختلافات روان‌شناختی را که بیماران و خانواده‌های درگیر با اختلال دوقطبی را مشخص می‌کردند، بررسی کنیم.

من و همکارانم از آغاز این مطالعات، ۲۰۰ بیمار و خانواده‌های شناختی را با رویکرد درمان خانواده محور درمان کردیم. ما تمامی گروه‌های سنی، از جمله نوجوانانی با سن ۱۳ سال، دانشجویانی با اولین دوره مانیا، بیماران میانسال و متاهل و افراد مسن را پوشش دادیم. ما بیمارانی با وضعیت اقتصادی اجتماعی پایین یا بالا و بیمارانی با نژادها و قومیت‌های مختلف را تحت درمان قرار دادیم. مراجعان ما حتی بعد از آنکه فاز ۹ ماهه درمانی کامل شده بود، گزارش می‌کردند که این درمان برایشان مؤثربوده است (ن.ک: فصل ۱). ما هم به نوبه خود چیزهای زیادی را از آن‌ها یاد گرفتیم: آن‌ها به صورت نسبتاً منظم، ابعاد درمان کمک‌کننده و ابعاد نیازمند بازبینی را توضیح می‌دادند. درواقع کارهای درمانی نهایی ما، آن‌گونه که در این کتاب آمده، بازبینی‌هایی را منعکس می‌کند که نه تنها براساس قضاوتهای بالینی خود ما، بلکه براساس بازخوردهایی است که ما از بیمارانمان و خانواده‌آن‌ها و نیز از بسیاری از پژوهشکاری از طول سال‌ها برای مدیریت درمان آموزش داده بودیم، دریافت کرده‌ایم.

این کتاب، رویکرد درمان خانواده محور را در دو بخش اصلی توصیف می‌کند. در بخش ۱، سابقه تحقیقی و بالینی را که به ایجاد این رویکرد انجامید، توضیح می‌دهم. بخش ۲، راهنمایی برای ارائه ارزیابی، آموزش روان‌شناختی، ارتقای ارتباط و نمونه‌های حل مسئله درمانی است. موارد بالینی بی‌شماری در سرتاسر این کتاب ارائه شده است. اگرچه مثال‌های ارائه شده، مبتنی بر بیماران و خانواده‌های حقیقی هستند، من تمام نام‌ها و دیگر اطلاعات شخصی را تغییر داده‌ام. همچنین گفت‌وگوهای جلسات درمانی را به خاطر وضوح، اختصار و حمایت کامل از اسرار بیمار و خانواده‌اش تغییر داده و ویرایش کرده‌ام.

ویرایش دوم از دونظر با ویرایش اول متفاوت است. نخست آنکه این جلد شامل تحقیقات قابل توجه جدیدی است که از زمان ویرایش اول کامل شده‌اند. سه آزمایش تصادفی، کارایی درمان خانواده محور را در کنار درمان دارویی برای تثبیت یا پیشگیری از

دوره‌های اختلال دوقطبی در بزرگسالان نشان می‌دهند. یکی از مطالعات، با عنوان «برنامه ارتقای درمان روشمند»^۱ ۱۵ ناحیه‌ای بزرگ مقیاس^۲ برای اختلال دوقطبی (STEP-BD) نشان داد که درمان خانواده محور بازیابی و بهبود از دوره‌های افسردگی را در مقایسه با شرایط کنترل روانی اجتماعی تسريع می‌کند.

دوم اینکه در سال ۱۹۹۸ من و همکارانم، کارمان را به درمان نوجوانان مبتلا به این اختلال گسترش دادیم. نتایج اولیه ما با استفاده از درمان خانواده محور برای نوجوانان نشان داد که این رویکرد، هم در تثبیت علائم کارآمد است و هم برای نوجوانان والدین آن‌ها قابل پذیرش است. مطالعات موردی جدید به ویراست دوم اضافه شدند تا رویکرد درمان خانواده محور را برای نوجوانان نشان دهند. راهی که تکنیک‌های بالینی هسته‌ای (برای مثال: آموزش ارتقای ارتباط) را می‌توان برای سازگاری با الزامات رشدی نوجوانان تغییر داد، در سرتاسر این کتاب به تفصیل بررسی شده‌اند.

امیدوارم خواننده، زمانی کتاب را به پایان ببرد که ادراک روشی از سندروم اختلال دوقطبی و مسائل بیماران و اعضای خانواده‌ایشان طی دوره‌ها و پس از آن‌ها پیدا کرده باشد. امیدوارم روشی شده باشد که این بیماری تا چه اندازه می‌تواند در مراحل مختلف پیشرفت خود، برخانواده‌ها تأثیر بگذارد. علاوه بر این، امیدوارم خواننده به جایی برسد که بتواند درمان بیمارانش را، چه جوان باشند چه مسن، به درستی پیش ببرد.

افراد زیادی در پیشرفت ایده‌های این کتاب مشارکت داشته‌اند. دکتر مارگارت ریا^۳ که به عنوان پژوهشگر خانواده و ناظر درمان خانوادگی در UCLA و بعدها در دانشگاه کالیفرنیا کار می‌کرد، دیویس^۴ که در مثال‌های موردی شرکت کننده، یاریگر ما بوده است. همچنین سپاسگزارم از دکتر آلن فرانک^۵، و دیوید کاپفور پژوهش^۶، برای ایده‌های تأثیرگذارشان در مورد درمان میان‌فردى-فردى اختلال دوقطبی، و برای معرفی مداخلات

1. 15-site Systematic Treatment Enhancement Program for Bipolar Disorder (STEP-BD)
2. Margaret Rea, PhD
3. Davis
4. Ellen Frank, PhD
5. David Kupfer, MD

تبییت ریتم اجتماعی به ما که اکنون به صورت روشمند از آن استفاده می‌کنیم. دکتر رابرت پرین^۱، دکتر جوئل شریل^۲، از مؤسسهٔ ملی سلامت ذهنی که با درنظرداشتن تجربیات قابل توجه در اجرای تحقیقات درمان-بازده و تحقیقات طولی روی اختلالات خلقی، راهنمایی‌های بسیار هوشمندانه‌ای به ما ارائه کردند.

تیم فوق العاده‌ای از دانشجویان و همکاران فوق دکترا که به عنوان درمانگر در آزمایش‌های درمانی کنترل شدهٔ ما همکاری کردند. در دانشگاه کلرادو، این فهرست شامل دکتر الیزابت جرج^۳، دکتر داونن تیلور^۴، دکتر باربارا دائوش^۵، دکتر آپرنا کالبگ^۶، دکتر کیم مولن^۷، آدرین بیوکیانز کارشناس ارشد^۸، جفری ریچاردز کارشناس ارشد^۹، دکتر ناتالی ساکز-اریکسون^{۱۰}، دکتر ترزا سیمونیا^{۱۱}، دکتر تینا گلدشتاین^{۱۲}، و دکتر یونیک کیم^{۱۳} است. در UVLA، این گروه شامل دکتر جف بال^{۱۴}، دکتر جنیفر کریستین-هرمان^{۱۵}، مگ راسنستین کارشناس ارشد^{۱۶}، دکتر مارتا تامپسون^{۱۷}، دکتر داونن ولیگان^{۱۸}، و دکتر جوزف ونتورا^{۱۹} است. همچنین سپاسگزارم از دکتر شیرلی گلین^{۲۰}، دکتر انگوس استراکان^{۱۱}، و گایلا بلک ول^{۲۲} دانشمند که شرایط نظارت بر درمان خانوادگی را فراهم آوردند.

1. Robert Prien, PhD
2. Joel Sherrill, PhD
3. Elizabeth George, PhD
4. Dawn Taylor, PhD
5. Barbara Dausch, PhD
6. Aparna Kalbag, PhD
7. Kim Mullen, MA
8. Adrine Biuckians, MA
9. Jeffrey Richards, MA
10. MA, Natalie Sachs-Ericsson, PhD
11. Teresa Simoneau, PhD
12. Tina Goldstein, PhD
13. Eunice Kim, PhD
14. Jeff Ball, PhD
15. Jennifer Christian-Herman, PhD
16. Meg Racenstein, MA
17. Martha Tompson, PhD
18. Dawn Velligan, PhD
19. Joseph Ventura, PhD
20. Shirley Glynn, PhD
21. Angus Stravhan, PhD
22. Gayla Blackwell, MSW

همچنین جا دارد تشكركنم از دانشگاه كلرادو در باولدر برای فراهم آوردن بودجه تحقیقی استادی یک ساله (۱۹۹۵ تا ۱۹۹۶) و دوباره در سال ۲۰۰۶-۲۰۰۷ که در طول این مدت، ویرایش اول و دوم این کتاب نوشته شد.

تشکر و برهه از کیتی مور^۱، ویراستار اجرایی در نشریه گویلفورد^۲، ویراستاری با هوش، روحیه بخش، آگاه و به روز. متشرکرم که فرایند نوشتمن این کتاب اینقدر برایم جالب و لذت بخش بود!

همچنین دوست دارم سپاسی ویره داشته باشم و یادی کنم از مشارکت دکتر لیمن واین^۳، و لان فالون پرشک^۴ که هردو آنها در سال ۲۰۰۶ درگذشته‌اند. هردو آنها تأثیری سازنده در کارهای من داشتند و مرا تشویق کردند تا علاقه‌ام به خانواده را دنبال کنم؛ حتی وقتی که این عرصه به شکل روزافزونی، بر علم ژنتیک و نوروپیلوجی متتمرکز بود.

این کتاب، مانند ویراست اول آن به مایکل گلدشتاین تقدیم می‌شود که در ۱۳ مارس ۱۹۹۷ درگذشت. تأثیر او بر من، هم به لحاظ شخصی و هم حرفه‌ای، بیشتر از آن بود که پیش از اولین ملاقات‌مان در سال ۱۹۷۹ می‌توانستم تصور کنم. امیدوارم که این کتاب، تقدیری ازاو و مشارکت بی‌اندازه‌اش در حوزه کاری ما باشد. دیوید جی. میکلو ویتز.

-
1. Kitty Moore
  2. Guilford Press
  3. Lyman Wynne, PhD
  4. Ian Falloon, MD

